

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **PhDr. M. R.**, *zastúpenej advokátom JUDr. P. H.*, proti žalovanému: **Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 2005/112-29 zo dňa 20. marca 2007, konajúc o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 21 S 61/2007-67 zo dňa 11. júna 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 21 S 61/2007-67 zo dňa 11. júna 2008 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d' a ľ š i e k o n a n i e .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením č.k. 21 S 61/2007-67 zo dňa 11. júna 2008 zastavil konanie o žalobe žalobkyne proti rozhodnutiam žalovaného č. 2005/112-29 zo dňa 20. marca 2007 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím žalovaného č. 2005/112-21 zo dňa 24. januára 2007. Žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. (§ 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku). Dôvodom zastavenia konania podľa ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku bola oneskorene podaná žaloba. Krajský súd uviedol, že žalobkyňa dňa 7.februára 2007 udelila v správnom konaní plnú moc advokátke JUDr. S. T., ktorá bola považovaná za zástupcu s plnomocenstvom na celé konanie. Rozhodnutie žalovaného vydané dňa 20.marca 2007 bolo doručované žalobkyňi (26.marca 2007) aj jej právnej zástupkyňi (23.marca 2007). Podľa názoru krajského súdu je rozhodujúci okamih doručenia rozhodnutia právnej zástupkyňi žalobkyne (§ 25 ods. 5 Správneho poriadku). Preto rozhodnutie žalovaného nadobudlo právoplatnosť dňom 23.marca 2007. Lehota pre podanie žaloby žalobkyňi uplynula dňa 23.mája 2007. Žalobkyňa však podala žalobu na Krajský súd v Žiline faxom dňa 25.mája 2007 a zároveň ju doplnila písomným podaním – podaným na pošte dňa 25.mája 2007. Na základe týchto skutočností krajský súd konštatoval, že žaloba žalobkyne bola podaná po uplynutí dvojmesačnej prekluzívnej lehoty podľa ustanovenia § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie (faxové podanie doručené krajskému súdu dňa 10. júla 2008, ktoré bolo v zákonnej lehote podľa ustanovenia § 42 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku doplnené jeho originálom), v ktorom navrhla uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Podľa názoru žalobkyne uznesenie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vo všeobecnosti súhlasí s názorom krajského súdu, že pre nadobudnutie právoplatnosti rozhodnutia je rozhodujúci okamih doručenia právneho zástupcovi podľa ustanovenia § 25 ods. 5 Správneho poriadku, avšak v predmetnej právnej veci nemá tento právny názor miesto a je v rozpore s ustanoveniami zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného (ďalej len zákon o štátnej službe). Poukázala na ustanovenia § 125 ods. 1 a ods. 2 zákona o štátnej službe, podľa ktorých sa na konanie o vzniku, zmene a skončení štátnozamestnaneckého pomeru vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak zákon o štátnej službe neustanovuje inak. Podľa ustanovenia § 141 ods. 1 až ods. 4 zákona o štátnej službe písomnosť týkajúca sa štátnozamestnaneckého pomeru musí byť doručená štátnemu zamestnancovi do vlastných rúk; služobný úrad doručuje štátnemu zamestnancovi v služobnom úrade, v jeho byte alebo kdekoľvek bude zastihnutý. Ak to nie je možné, možno písomnosť doručiť poštou; písomnosť doručovaná poštou sa zasiela na poslednú známu adresu štátneho zamestnanca ako doporučená zásielka s doručenkou a poznámkou „do vlastných rúk“. Povinnosť služobného úradu doručiť písomnosť je splnená, len čo štátny zamestnanec písomnosť prevezme alebo len čo ju pošta vrátila odosielajúcemu služobnému úradu ako nedoručiteľnú a štátny zamestnanec svojím konaním alebo opomenutím doručenie písomnosti zmaril.

Podľa názoru žalobkyne ustanovenia zákona o štátnej službe sú v časti upravujúcej konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru ustanoveniami špeciálnymi, preto aj pri doručovaní treba postupovať podľa zákona o štátnej službe, a teda písomnosť musí byť doručená štátnemu zamestnancovi do vlastných rúk.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že rozhodnutie krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 v spojení s § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

V predmetnej právnej veci je spornou otázkou doručovanie rozhodnutia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru správneho orgánu druhého stupňa

a následné posúdenie otázky včasnosti podania žaloby podľa ustanovenia § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu administratívneho spisu žalovaného č. Pd 61/2007 zistil, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 2005/112-29 zo dňa 20.marca 2007, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobkyne a potvrdené prvostupňové rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine, služobného úradu, č. 2005/112-21 zo dňa 24.januára 2007 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru podľa ustanovenia § 31 ods. 4 a § 40 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe, bolo doručované žalobkyni a jej právnej zástupkyni JUDr. S. T.. Žalobkyni bolo doručené dňa 26.marca 2007 prostredníctvom pošty Vrútky doporučené do vlastných rúk; právnej zástupkyni žalobkyne dňa 23.marca 2007 prostredníctvom pošty Martin 1.

Otázka doručovania v správnom konaní je vo všeobecnosti upravená v ustanovení § 24 až § 26 Správneho poriadku. Vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru, ktoré sa týkajú vzniku, zmeny a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, je otázka doručovania upravená osobitne, a to v ustanoveniach § 141 a § 142 zákona o štátnej službe. Vzťah medzi Správnym poriadkom a zákonom o štátnej službe je na úrovni všeobecný – špeciálny zákon, kde Správny poriadok je všeobecným právnym predpisom a zákon o štátnej službe špeciálnym právnym predpisom. V tomto prípade sa uplatní zásada *lex specialis derogat legi generali*, t.j. špeciálny zákon alebo jeho ustanovenie ruší všeobecný zákon alebo jeho ustanovenie. Napokon, tento vzťah vyplýva aj z ustanovenia § 125 ods. 2 zákona o štátnej službe ako aj § 1 ods. 1 Správneho poriadku.

Na základe toho bolo potrebné pri doručovaní postupovať podľa ustanovenia § 141 zákona o štátnej službe, a písomnosť týkajúcu sa štátnozamestnaneckého pomeru – v tomto prípade týkajúca sa skončenia štátnozamestnaneckého pomeru – musí byť doručená štátnemu zamestnancovi do vlastných rúk (ods. 1). Miestom doručenia písomnosti je primárne služobný úrad, ak to nie je možné potom byť štátneho zamestnanca alebo akékoľvek miesto, kde bude štátny zamestnanec zastihnutý. Ak ani tento spôsob doručenia písomnosti nebude možný, písomnosť možno doručiť poštou (ods. 2). V prípade, že služobný úrad pristúpi k doručovaniu písomnosti poštou, zasiela ju na poslednú známu adresu štátneho zamestnanca ako doporučenú zásielku s doručenkou a poznámkou „do vlastných rúk“. Povinnosť služobného úradu doručiť písomnosť je splnená, len čo štátny zamestnanec písomnosť prevezme alebo len čo ju pošta vrátila odosielajúcemu služobnému úradu ako nedoručiteľnú a štátny zamestnanec svojím konaním alebo opomenutím doručenie písomnosti zmaril. Účinky doručenia nastanú aj vtedy, keď štátny zamestnanec prijatie písomnosti bezdôvodne odmietne (ods. 4).

Na základe uvedených skutočností je preto rozhodujúcim doručenie písomnosti žalobkyni, ktorej bolo doručované rozhodnutie žalovaného o potvrdení rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu o skončení štátnozamestnaneckého pomeru. Na základe toho je potom treba odvíjať posúdenie včasnosti podania žaloby podľa ustanovenia § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Krajský súd v Žiline v predmetnej právnej veci nepostupoval správne, keď včasnosť podania žaloby vychádzal z ustanovenia § 25 ods. 5 Správneho poriadku. Svojím postupom odňal žalobkyni možnosť konať pred súdom; nemohla uplatniť svoje procesné práva, ktoré jej Občiansky súdny poriadok poskytuje (prejednanie veci súdom, predkladanie písomností, vyjadriť sa k návrhom protistrany a pod.).

Na margo veci Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že vo všeobecnosti je možné pri doručovaní písomností podľa ustanovení Správneho poriadku dovodiť záver, že ak si účastník správneho konania zvolil právneho zástupcu pre celé konanie, je na mieste postup podľa ustanovenia § 25 ods. 5 Správneho poriadku a rozhodujúcim dňom doručenia rozhodnutia správneho orgánu druhého stupňa je deň doručenia právneho zástupcovi účastníka. Toto však platí za podmienky, že osobitný zákon neustanovuje osobitný postup pri doručovaní písomností – práve s ohľadom na ustanovenie § 1 ods. 1 Správneho poriadku.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 21 S 61/2007-67 zo dňa 11. júna 2008 zrušil podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

V ďalšom konaní Krajský súd v Žiline bude pri posúdení včasnosti podania žaloby vychádzať ustanovení § 141 a § 142 zákona o štátnej službe a § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pričom je viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveným v tomto uznesení (§ 226 Občiansky súdny poriadok).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 29. januára 2009

JUDr. Eva Babiaková, Csc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová